

"Istarska Riječ"

svakog četvrtka uveče
na putu mjesnog izdaje go-
dinskih prilog "Narodni Go-
dski" — lira na godinu, a
iznosno 25 — lira. Ured-
nicstvo i uprava lista: Trst
(Istria) — Via S. Francesco
20/2, Telefon: 11-57.

ISTARSKA RIJEĆ

Tjednik za pouku, gospodarstvo i politiku Istarskog naroda.

Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari! — Narodna poslovica.

FRANCESCO CRISPI

prošlog petka, dne 21. o. mj. obavljeno je u Palermu jedna značajna i veličanstvena. Toga je dana u prisustvu vlastitog Viktora Emanuela novog Italijana počast "zadnjemu velikaru talijanskog". Preporoda i prvom predstavniku talijanske veličine" Francesco Crispiju. Na njegovem grobu, koji bio gotovo zaboravljen, fašistička je tada onda proslavom uzvisila njegovu ličnost, izrazivši mu u ime naroda i posmrtnu zahvalnost na njegova velikim djelima za dobro naroda domovine.

Licit Crispija može dostojno da boli uz ličnost tvorca talijanskog jestva Cavoura, te uz ličnost vodjive Italije Benita Mussolinija. Njihova su djela po veličini i po zasitosti jednako velika i ako oni svaze se predstavljaju posebnu historijsku fazu životu Italije. Cavour je ujedinio Italiju, Crispri je ujedinjenu Italiju kroz velike teškoće do djele, stvorio je bio u svoje vrijeme Italiju državu, koja je zahtjevala Slovanje, Mussolini je pak fašizmom novio Italiju, koja je zadnjeg dece-ja zaboravila Crispiju i njegovu ideju, bila zaplivala nekim stalno opasnim dama. Stvoriti (Cavour) je jednakoliko djelo kao i povesti, odgovori i viziti (Crispi), kao i spasiti od gotove topasti (Mussolini).

Francesco Crispri je bio rodio u Riberi i Siciliji 4. oktobra 1819., a umro je 01. u Palermu. Živio je u stoljeću, u kojem je bilo odsudno za razvitak Italije. Po zanimanju je bio odvjetnik, pa neko vrijeme i radio kao odvjetnik Napulju. No, on je u sebi osjećao drugi viši poziv. Pokreti, revolucije i narodni ustanci, bili su u prvoj polovici 19. stoljeća u onda još neuvezenoj Italiji tako česti, a bila im je sva svrha: jedinstvo Italije od Sicilije do Alpa. Na Crispiju je sve to nacionalno budjenje silno utjecalo, pa se sav podao u službu pokreta i repreducije za ujedinjenje domovine.

Ustvario je u svim pokretima, pa i u historijskom palermatskom stanku 1848. g. Svruha je tom ustanku na ujedinjenje Sicilije s ostalom Italijom. No, taj je ustanački bilo ugušen, Crispri je onda morao bježati u Pjemon. Odatle je radio svog revolucionarnog narodnog rada bio istjeran, pa živio neko vrijeme u Engleskom. Kada je vratio u Italiju spremio je i organizirao s Garibaldijem 1859. g. veliki historijski pohod na Siciliju, tako vanu "Spedizione dei Milite".

No, to nisu njegova glavna djela. To je u tom razdoblju učinio može se zeti kao neki izraz njegovih mladih anosa, kao neka škola za izgradnju njegove ličnosti i pripremu za smisljenu djeļa budućeg velikog državnika. Uz se je Italija konačno ujedinila i kad su se revolucije stisale, Crispri se u svu svoj pravi posao. Izabran je članom novog parlamenta, a time i započeo da igra vidnu ulogu u politici Italije. Doskora je bio izabran u Radu, pa je kao ministar unutarnjih poslova u prvoj rukom poveo unutarstvo, život još nesređenje Italije u boljoj sudjelosti. 1887. postao je ministrom red-jednikom, a preuzeo je i dužnost ministra za vanjske poslove, pa je Italiju, koju je unutar granica već prilično bio uredio, svojom visokom političkom znanjem vrlo dobro da vodi i prikazuje svijetu, susjednim i dalekim državama, koje do Crispija nisu nikada gledale s mnogo zanimanja, a joj nisu ni podavale važnosti. To bilo njegove dvije najveće zasluge: bio je Italiju unutra i podigao je prešte prama vani. Zato je on

Afriči, jer je smatrao, da su kolonije jedno dobro rješenje pitanja talijanske ekspanzije, koja se je već onda nametala na dnevni red državne politike. No, kad se je do na ostvarenje te ideje, poslavši g. 1896. u Afriku jednu ekspediciju, koja je kod Aque u Abessiniji bila poražena, slijomjena je njegova kolonijalna politika, a može se reći i u svu njegovu politiku upore.

Od toga je doba raslo u državi sve veće neraspoloženje prama Crispiju. Njegovi neprijatelji, sve su se više smatrali ličnost, izrazivši mu u ime naroda i posmrtnu zahvalnost na njegova velikim djelima za dobro naroda domovine.

Licit Crispija može dostojno da boli uz ličnost tvorca talijanskog jestva Cavoura, te uz ličnost vodjive Italije Benita Mussolinija. Njihova su djela po veličini i po zasitosti jednako velika i ako oni svaze se predstavljaju posebnu historijsku fazu životu Italije. Cavour je ujedinio Italiju, Crispri je ujedinjenu Italiju kroz velike teškoće do djele, stvorio je bio u svoje vrijeme Italiju državu, koja je zahtjevala Slovanje, Mussolini je pak fašizmom novio Italiju, koja je zadnjeg dece-ja zaboravila Crispiju i njegovu ideju, bila zaplivala nekim stalno opasnim dama. Stvoriti (Cavour) je jednakoliko djelo kao i povesti, odgovori i viziti (Crispi), kao i spasiti od gotove topasti (Mussolini).

Može se reći da se je on staljan i čvrst s tom idejom i s idejom o unutarnjoj i vanjskoj veličini Italije, što ondašnji razuravajući elementi i protivnici njegovi nisu shvaćali, morao i povući iz po-

litičkog života Italije, pa je sve do svoje smrti živio gotovo zaboravljen od talijanskog naroda, bez narodne zahvalnosti za sve ono što je velika stvario.

Od Adue do danas prošlo je već 30 godina. Crispri je u tijeku umro, a po njegovoj smrti njegov je grob u Palermu ostao takoder u tisini. Njegova velika djela nije generacija, koja je došla odmah iz njeza, shvatila i prema zastuzi cijenila. Tako je bilo do Fašizma. Fašizam je u Italiji u stvari produbio Crispijuve ideologiju, uzdignuvši time iznad svih političkih talijanskih trzavica i nesredjenosti Crispijuve sjajne figuri.

Proslava, koja je pred par dana obavljena u Italiji ima zato veliko značenje. Prigodom te proslave pisao je jedan talijanski list između ostalog: "Italija je danas obnovljena u duhu velikog rimskog imperija. Neumrla duž apostola Preporoda iz dana kripte Sv. Franje u Palermu, gdje je saliranjen njegov pepeo, u ovaj je čas redosmerna i osvijetljena vizijom Italije, koju je on želio: Italije velike, silne i poštovane, Italije, koja se sve više afirma i postaje dostojna Njega".

odnoša radnika i poslodavaca u svoj državi općenito ili u pojedinim pokrajinalima. Uredjenje je da se radničke plaće sniže u razmjeru s revaloracijom lire itd.

Ministarstvo kolonija. — Izradjene su nove norme za upravljanje kolonija u Libiji. Ukinuti su parlamenti. Ustanovljena su Vladina vijeća i Generalna Konzulata. Učvrstila se je financijska autonomija (samostojnost) kolonija. To je uredjeno vojnom fašističke vlade, radi bolje upravljanja. — U Libiji se mnogo radi ove eksploracije zemlje, pa su tako dobili koloni i ove godine oko 140 tisuća hekti neobradjene zemlje na obradjivanje. U Tripolitaniji gradi vlasta mnogo cesta. Tripolitanija ima, već sada 3000 km dobrobiti cesta. U Cirenaiki grade se takoder ceste. U ovoj je godini završena jedna cesta od 105 km, a započete su dvije nove (120 i 90 km). — U Tripolitaniji je započet rad oko prve željeznice Asizia-Gebel. U Cirenaiki svećano će biti predana prometu jedna željeznička linija (108 km). Svećanost će se obaviti na dan ovogodišnje objektive Pohoda na Rim. U petoj godini predana je promet u linija Bengasi-Soluch (60 km). Izrađuje se projekt za željeznicu Barce-Derna (210 km). — Isto tako mnogo je raznih radova u petoj godini obavljeno i u pokrajinama Eritreje i Somaliji. Obnovljaju se sasma grad Massana. Izgrađeno je 40 novih zgrada. Provedene su važne radnje za navodnjivanje suhih krajeva, te se je time omogućilo, da tamošnji koloni mogu na 3000 hektara zemlje sijati žito i pamuk. Srvane su radnje oko jedne željezničke linije, a druga se linija dovršava. — U Somaliji su čete okupirale sultante Obbia i Migiurtinu te teritorij Nogal. Za tu okupaciju vodila se je još od 1925. s urođenicima uz velike poteske borba, koja je svršila s uspjehom. — I u Somaliji se zemlje slijati žito i pamuk. Srvane su radnje oko jedne željezničke linije, a tamo se grade nove ceste, pa je do sada vlasta izgradila već 6380 km vodoberi cesta. Dana je u proumet jedna željeznička linija, a jedan ogrank je linije bježi do doskora završen.

Ministarstvo javnih radova. — Medju najznačajnije radove ovoga ministarstva u petoj godini može se ubrojiti izgradnja direktnih željeznic Rim — Napoli. Osim toga nastavljeni su u ovu godinu radovi već privje započetih devet novih željezničkih linija u raznim krajevima Italije. — U ratoj godini vlasta je utrošila oko 50 milijuna lira za izgradnju novih kuća u južnim krajevima, koji su od potresa mnogo oštećeni. Započeti su radovi oko izgradnje novih kuća u srednjem i jugu Italije.

Ministarstvo Prosvjeti. — To je ministarstvo u 5. godini u Rimu ustanovilo "Instituto Nazionale di Assistenza magistrale". U konviktu tolimanskog uzelo je na bezplatno uzdržavanje 60 učenika. Određeno je 20 besplatnih mjesteta u konservatorijumu u Dragi. Favorizirala je razvoj Školskih blagajna, koje imaju ukupno imanje od 16 milijuna. Daje 2 milijuna za fiziku i kemiju na univerzitamu. U Genovi se grade nove zgrade za kliniku i znanstvene zavode. U Paviji se sprema gradnja poliklinike, koja će statjati 18 milijuna. Za milanskim kliniku određeno je novo sjedište. U Rimu su u punom jeku radovi u Školskih blagajna, te ovi restauracijski sredstvi su u potpunosti učinjeni. U Napulju je svećano otvoren novi veliki zavod i klinika za dječje bolesti. — U Casolu Valsenio ustanovljena je "Casa di Oriania", koja će biti neki muzej u kojem će se sakupiti radovi i sve što se odnosi na život Alfreda Orianića, velikog talijanskog nacionalnog radenika. — To ministarstvo je u V. godini vodilo radove oko iskopavanja starina na Ercolanu i na otoku Capri. U Albaniju je poslana jedna arheološka misija, pa su tamo već započeti radovi oko iskopavanja starina. Isto tako nastavljaju se već prije započeta iskopavanja na Kreti. — Ministarstvo je pomoglo u izgradnji Školskih slika, koji su izlagali na jednoj velikoj izložbi u Americi. Isto tako pomoglo je i talijansku izložbu muzeja u Frankfurtu, te razne izložbe u Rimu, Madridu, Parizu i Hamburgu.

Predsjedništvo ministarskog savjeta. — U petoj godini uređilo je predsjedništvo ministarskog savjeta organizaciju "Dopravni". Kontituiralo je i uređilo organizaciju "Ebil". Favoriziralo je Nacionalni-fašistički institut za kulturu. Dalo je dispozicije za djelovanje "italiani". Discipliniralo je uporabu liktorskog znaka. Određilo je disciplinarnu dispoziciju za izložbe i zajmove. Uredilo je talijanski Crveni Kriz. Dalo je dispozicije za djelovanje Legje navale. Dalo je dispozicije, kojima se favoriziraju građani, koji u inozemstvu za narodnu staru umru ili bivaju ranjeni, te dispozicije za uzgajanje liktorskih sumi i za ustanavljanje liktorskih sportskih igrašta. Izradilo je pravila, koja se odnose na nastajanje talijanskog plenstva. Isto tako izradilo je predsjedništvo i pravila o zapošljavanju bivših ratnika. Određilo je zamjesta ustanovi "Opera nazionale per i Combattenti".

Ministarstvo aeronautike. — Provredena je nova organizacija, kojom se aeronautika stalno uspostavlja za zračni rat. Ostvaren je projekt, koji se odnosi na aeronautičku rezervu te na aeronautičku predvojnju naobrazbu. Organiziran je velik

Peta obiljetnica „Marcie di Roma“

Bilanca peta godine fašističkog režima

S Litvom je sklopljen i protokoliran ta-kod i Irvočki ugovor.

Ministarstvo javnih radova. — Medju najznačajnije radove ovoga ministarstva u petoj godini može se ubrojiti izgradnja direktnih željeznic Rim — Napoli. Osim toga nastavljeni su u ovu godinu radovi već privje započetih devet novih željezničkih linija u raznim krajevima Italije. — U ratoj godini vlasta je utrošila oko 50 milijuna lira za izgradnju novih kuća u južnim krajevima, koji su od potresa mnogo oštećeni. Započeti su radovi oko izgradnje novih kuća u srednjem i jugu Italije.

Ministarstvo Prosvjeti. — To je ministarstvo u 5. godini u Rimu ustanovilo "Instituto Nazionale di Assistenza magistrale". U konviktu tolimanskog uzelo je na bezplatno uzdržavanje 60 učenika. Određeno je 20 besplatnih mjesteta u konservatorijumu u Dragi. Favorizirala je razvoj Školskih blagajna, koje imaju ukupno imanje od 16 milijuna. Daje 2 milijuna za fiziku i kemiju na univerzitamu. U Genovi se grade nove zgrade za kliniku i znanstvene zavode. U Paviji se sprema gradnja poliklinike, koja će statjati 18 milijuna. Za milanskim kliniku određeno je novo sjedište. U Rimu su u punom jeku radovi u Školskih blagajna, te ovi restauracijski sredstvi su u potpunosti učinjeni. U Napulju je svećano otvoren novi veliki zavod i klinika za dječje bolesti. — U Casolu Valsenio ustanovljena je "Casa di Oriania", koja će biti neki muzej u kojem će se sakupiti radovi i sve što se odnosi na život Alfreda Orianića, velikog talijanskog nacionalnog radenika. — To ministarstvo je u V. godini vodilo radove oko iskopavanja starina na Ercolanu i na otoku Capri. U Albaniju je poslana jedna arheološka misija, pa su tamo već započeti radovi oko iskopavanja starina. Isto tako nastavljaju se već prije započeta iskopavanja na Kreti. — Ministarstvo je pomoglo u izgradnji Školskih slika, koji su izlagali na jednoj velikoj izložbi u Americi. Isto tako pomoglo je i talijansku izložbu muzeja u Frankfurtu, te razne izložbe u Rimu, Madridu, Parizu i Hamburgu.

Predsjedništvo ministarskog savjeta. — U petoj godini uređilo je predsjedništvo ministarskog savjeta organizaciju "Dopravni". Kontituiralo je i uređilo organizaciju "Ebil". Favoriziralo je Nacionalni-fašistički institut za kulturu. Dalo je dispozicije za djelovanje "italiani". Discipliniralo je uporabu liktorskog znaka. Određilo je disciplinarnu dispoziciju za izložbe i zajmove. Uredilo je talijanski Crveni Kriz. Dalo je dispozicije za djelovanje Legje navale. Dalo je dispozicije, kojima se favoriziraju građani, koji u inozemstvu za narodnu staru umru ili bivaju ranjeni, te dispozicije za uzgajanje liktorskih sumi i za ustanavljanje liktorskih sportskih igrašta. Izradilo je pravila, koja se odnose na nastajanje talijanskog plenstva. Isto tako izradilo je predsjedništvo i pravila o zapošljavanju bivših ratnika. Određilo je zamjesta ustanovi "Opera nazionale per i Combattenti".

Ministarstvo aeronautike. — Provredena je nova organizacija, kojom se aeronautika stalno uspostavlja za zračni rat. Ostvaren je projekt, koji se odnosi na aeronautičku rezervu te na aeronautičku predvojnju naobrazbu. Organiziran je velik

Prédušni dan BRZE IMPRESIJE S GROBOVOM.

Riječ «grob».

Svaka riječ ima, uz svoj smisao, i svoju boju svoj miris i muziku. Nije li riječ «projeće» svijetlostarena i ne mirišo li na ljubice? «Projeće» ima i svoju muziku, koja nije na partiture napisana, ali osjećamo da je tako mnogo slična muzici svjeze proljetne pjesme plića u mladim proudbujnim krošnjama.

I riječ «grob» ima svoju, ali sasima sviju boju, svij miris i svoju muziku. Boju groba, miris groba i muziku groba. Pogrebna muzika fanfare, (koja će drugi dan i za pogrebu svirati i kakav pljesak), ili mrtvo udaranje u crno zaviti bubanj, nije ni sjeća na dubokoj muzici, koja se tuže nagone li se tijesno nad grob uho i srce s osećajem. Tom muzikom vini i riječ «grob».

Grobovi su veliki zakon.

Ništa tako jasno i strogo ne govori ljudima, kao Njihova Veličanstva Grobovi. Ni vjere, ni zakoni, ni ljudi. Grobovi su glasniji i stroži od vjere, od zakona i od ljudi.

Jedino pred njima stvarno staje naš možak i zamire naše srce. I Bog je čovjek raspeo i na religiju je ustao, ali grobovi su u tom pogledu tako grozno veličanstveni.

O, da ne bi bilo grobova mi bismo bili mnogo gori, nego što jesmo. Grobovi stoje pred nama, kad veliko i vječno najsvjetije pismo, vise nad nama, ko nebo i govorimo nas za sadašnjost, za prošlost i za budućnost. Grobovi su naši glasni i veliki zakoni.

Pad k grebcvima.

Na osjećate li kako smo čvrsto vezani za grobove?

Onoga momenta, kada je prerezana artefija, kojom sram popuk bili vezani za život naše majke, vezali smo se za grob jednom jakom i neizbjegljivom vezom, koja je nevidljiva, ali stalna i grozno osjećana.

Kao što kamen, bačen iz visine, po zakonu o sili tazi pada prama središtu zemlje, tako smo i mi bačeni rodjenjem stalno prama grobovima.

Grobovi, jesen i Dušni Dan.

S projeltnim mjesecem majem tako je u stilu intimna ženska pobožnost pred oltarima bijele i njezine Majke Božje, koja biva sva utopljena u cvjeće. Uskrs je jedna spontana radosna proljetna pjesma veličanstvenoj prirodi, probudjenju i uskrštu svega. Hladan zimski decembarski donaša Božić i onu stalnu potrebu klanjanja pred malim novorodenjenim Bogom.

Kad se bliža sivi i mrtvi mjesec novembar mi osjećamo, kako nam dusi instinktivno pali svijecu pred jednim mračnim i velikim oltarom i kako nam se koljena lome pred — grobovima.

Dušni dan pada u jesen, a to je tako dobro i savršeno u redu.

Tuđna scena grobova i ne može da bude u skladu sa scenerijom sunca niti s buđenom muzikom života. Velicanstvo grobova izbjegi i dolazi do izražaja samo ako je pratio mrtvim kulisama novembra i jeseni, uz pjesmu niskih bonih oblikova, koji se na neke mračne ptice spuštaju na križeve i bacaju svoja vela vela po grobnim humcima.

Sija li sunce — Dušni Dan nije pogodjen.

Kiši li — onda je Dušni Dan savršen. Počast grobovima biva dublja.

Na jesenjem cvijeću, na staklenim biserima vjenaca i na krizevima crvatu onda kaplje kiša. Kao suze.

Sretanje.

Dušni Dan zovu mnogi i Mrtvi Dan. No prav je naziv Dušni Dan. Taj je dan stvarno dan duša. I živih i mrtvih, ne samo mrtvih.

To je najdujevniji i najčudesniji dan u godini. Toga dana mi na grobljima stvarno na pol umiremo. Toga su dana naše duše na pol puta za onaj svijet.

Toga se dana mrtvi na pol k nama vraćaju. Na pol oživljavaju. Na pol puta između ovoga i onoga svijeta mi se dakle sretamo s našim mrtvima.

Svježeno se s njima pozdravljamo i ljudimo, a kada se vraćamo s grobova kući nosimo dugo s mirošom ispaljenih voštаницi i pobožni utisak o onome što je Tamo.

Križevi.

Zašto su na grobovima baš križevi? Svako nosi kroz svot svoj križ. Po smrti nam nose križeve s pogrebom i usmjeruju nam ih povrh glave, za spomen našem junasťu: znali smo hrabro pronjeti kroz život svoj križ. Križ na grobu, to je neka vrsta našeg pomernog odlikovanja.

(Zato se i zakapaju nejunatki samoubice bez križa. Bez medalje...)

Tako nastaju one guste niske i čudne sume na svim grobljima svijeta. Da je ujediniti sve te sume u jednu! Avijatari bi bili preleteti ju, kao što sadu lete preko mora. To bi bio rekord preletiti sve grobove svijeta. No, teko li su etsumu iko preleti. Koliko bi ih slavno palo — medju križeve...

Do sada nije nikome uspjelo preletjeti ni samo svog groba.

Grobovi i djece.

Na najčiniovaniji ili otčevom grobu mala sirote djece pale prvi put tankim bijelim rukicama tanku sirotinsku roštanicu.

Imaju široke zadudjene oči i neznavi ništa. Gledaju, kako se rasplopljen vosak cijadi. Nesvjesno stope, no isto tako nesvjesno zamire u njima smijeh, kojim su se još juče smijali, ko neki cvijet, kojemu je zabranjeno cvasti. Sa groba je nešto protuđu u njih.

Sa groba odnose djeca široke ozbiljne oči za cijeli život. I poslige kada ostare imaju ujek u sebi neku težinu (smijeh, koji je rano zamre) i jednu oporu liniju na licu višu nego oni ljudi, koji nisu bili sirote. Svaki pogreb, koji poslige sretaju mirisem u temsko na prvu voštanicu, koju su u tankim rukama palili na grobu oca ili majke.

Cvijeće s groba.

Cvijeće s groba ne smije brati, da se nosi kući. U selu kažu, da u noći na cvijeće s groba dolazi daska pokojnika.

Jedna sirota djevojčica, kad je to čula, pobrala je sve cvijeće s majčinog groba i cijelu je noć čekala kod cvijeća majku...

Grobovi i seljak.

Kada seljak umire, to umire jedan dragi zemljun brat i sin. Kada seljak mrtav na svom logu hrade na njegovoj njivi imaju neku tužnu boju, krošnje njegovih stabala čute.

Nose ga ravno u zemlju drugovi iz borbe na ramenima, koju su izloženima nad plugom i motikom. I sedi zime, kada snijeg škripi pod tužnom stopom žene iza ljesa, zemlja spremna bratu seljaku iznad groba u svojim grudima.

Grob za seljaka kopa se istom motikom, kojom je on kopao svoju njivu. Glas motike kod zakapanja pjeva seljaku zadnju pjesmu po istoj melodiji, po kojoj mu je pjevac i prvu, kad je ko dijete kopao prvu ljeđu.

Zemlja čvrste grijmo mrtvo tijelo seljaka. Visoki svježi humak groba biva svakim danom niži. To se zemlja u zagrljaju pripije na tijelo seljaka. Kad humak ne stane, onda su oni jedno.

Samo djeca plaču uvijek naravno i plakaju. I žene seljaka na grobovima. Plakaju jedan glasan plak od kojeg se kidaže džigeric i od kojega se može umrijeti. Samo, ako se znade to, može se razumjeti zašto je na primjer neka žena umrla oni mjesec dana iza muža.

Gradsko groblje na Dušni Dan.

Cudna su gradskia groblja. Tako mnogo naših na teatar. Na daju pobožnog utiska, nego možda samo onda, kada je taj utisk umjetno priredjen. Na Dušni dan, na primjer. Isto tako i teatar daje ljeputu samo godina scena traje. Dušni Dan je na gradskom groblju scena, koja se svake godine opetuje.

Na seoskom groblju nisam nikada mogao glasno govoriti i sa strahom sam prelazio preko humaka. Činilo mi se je da ih, kad stanem nogom na grob, stao na dušu pokojnika. Tako su na seoskom groblju pokojnici blizu.

Gradski grobovi s onim svojim gradinama i kamenim spomenicima daju hladan utisak. Šetamo, po parku, i divimo se arhitekturi grobljia i umjetničkim kipovima ili s ravnodušnošću gledamo ljeđu udovicu u crni. Što nosi naukarinski — možda kuhinja; sobar (konobar) = cameriere; uglnjar = carbonaro; naučnik = allievo; mladić stroja = giovane machina.

Na Dušni Dan pred grobljem bučno zvone tramvaji. Što prenatrpani voze posjetioce na groblje. Kočlasi su vedriji i od vina rumeniji nego obično, dobre imaju poslovi. Soferi voze na groblje ravnodušno, kad bi vozili na kakvu travnicu. U neobičnoj kradu ulje iz zapaljenih lumeni i broje bakšići. — U nebu se gradiske duše tuže seljačkin.

Čempresi.

Cempresi su visoki i mračni gardisti, što straže vjerno nad grobovima.

Veoma su bijedno groblja bez čempresa. A niti se čempres može zamisliti van groblja. U tom slučaju, iako se groblje sto kilometara daleko, daje čempres utisak groblja.

Cempresi su stabla tuge i tišine. U njima ptice ne pjevaju, a niti svijaju gnijezda. Kad vjetar vije, grane čempresa ne šume, nego se sva krošnja čempresa niže nego u vjetru ko neka tužna tamna zastava. Radi tišine. (Grobovi zahtijevaju tišinu. Nemo veće uviđe za grobove negoli je muzika ludih limenih inštrumenta.)

Jedna veoma tužna slika: Seosko groblje. Nakriveni križevi. Subi vjeneci. Iznad svega čempres slomljen na 'po visine'...

Trst, 27. oktobra 1927.

Ivo Mihalović.

Književnost

Vez za oktobar.

Pred par dana izšao je iz tiska 10. broj «Vez». Taj vrlo korisni i lijepo uređeni list napreduje svakim brojem u svakom pogledu. Po zacrtanom pravcu vrlo uspješno nastoji i radi oko prosvjetne našem istraživanju: znali smo hrabro pronjeti kroz život svoj križ. Križ na grobu, to je neka vrsta našeg pomernog odlikovanja.

(Zato se i zakapaju nejunatki samoubice bez križa. Bez medalje...)

Tako nastaju one guste niske i čudne sume na svim grobljima svijeta. Da je ujediniti sve te sume u jednu! Avijatari bi bili preleteti ju, kao što sadu lete preko mora. To bi bio rekord preleteti sve grobove svijeta. No, teko li su etsumu iko preleti. Koliko bi ih slavno palo — medju križeve...

Do sada nije nikome uspjelo preletjeti ni samo svog groba.

Grobovi i djece.

Na najčiniovaniji ili otčevom grobu mala sirote djece pale prvi put tankim bijelim rukicama tanku sirotinsku roštanicu.

Naš Glas za oktobar.

Pred nekoliko dana izšao je deseti, oktobarski broj poznatog i lijepo uređenog lista «Naš Glas». Između obilnog i dobrog sadržaja naročito se ističe hrvatski članak Ante Ivesić u kojem je prikazan odlični bugarski slikar Boris Georgijev. Članak je popraćen izvanrednim slikama, koji svjedoče veliku umjetničku sposobnost Georgijeva. Osim toga donosi «Naš Glas» nastavak Bevkove priповjeti «o grobu» ki su ga uši snedle. Reharove priповjeti o Peter Petriću, pjesme Branka Perovića, Rehara itd. Obilna je i lijepo uređena znanstvena i poučna strana lista, i kafić za djecu, kao i listak. List se naručuje na adresu: «Naš Glas» — Trieste Casella postale 348. Stoji 10 lira godišnje.

Ortopedijski Institut A. ZECCHI.
Via Roma 31 — TORINO — Primo piano

Aparat Zecchi ozdravljuje

ERNIJU (KILU)

Preuzimanje potvrđuje jedne ugleđene gospo-

za javnu istinu, m-
gosp. Zecchi, potvrditi
je aparat kojeg ste
postao, bio draga utjeha
mi je ozdravio erniju, k-
mi druga sredstva
pogorsala.

Objašnjujem Vas, gosp. Zecchi, da u-
mojim pismom i slikom, koju Van sta-
on što Vi želite.

D'ALPAO SALUTI:
Garda d'Alpago (prov. Belluno).

Javljamo, da će ovaj koristan aparat biti pred ortopedika A. ZECCHI i njegovih vještih magičnih mjestima s vrstom i struštim.

Trst: četvrtak 3. i petak 4. novembar:
«Hotel Monceniglio».

Rijeka: subota 5. i nedjelja 6. novembar: «Hotel Riviera».

Postoja: ponedjeljak 7. novembra (11.00) u hotelu Paternost.

Gorica: utorka 8. novembra (11.00) u hotelu Angelo d'Oro.

NOVE GREDE I DASKE prodaje po najpovoljnijim cijenama Matej Ban-Črnić — Kršanci p. Žminj (Gimino), Istra.

KURJE OC (kale)

lijeci brzo i uspješno mast

BURZA:
Dne 25. oktobra moglo se je na tršćanskoj burzi dobiti za:
100 francuskih franaka lira 71.80; 100 švicarskih franaka lira 352; 1 lira sterlina lira 89.10; 100 belgijskih franaka lira 255; 100 čeških kruna lira 54.30; 1 dollar lira 18.30; 100 njemačkih marka lira 437; 100 jug. dinara lira 32.30.
Izdavač, direktor i odgovorni, urednik:
IVAN STARÍ
Tisk: TISKARA „EDINOST“ U TRSTU.

Svi koji kane putovati u Ameriku i Australiju, neka se obrate na ovlaštenog zastupnika za izseljenje za kotar Volosko-Opatiju: CHITTER MARIO, MATULJE (kod kolodvora).

GLYKOL

Samo pomoći energičnog liječenja s Glykolum liječi se glavoloba, slabokrvnost, kostobolja i slaboca. Specijaliteta liječarne Castellanovich, Trst, Vlađimir Giuliani 42.

Cijena jedne boce L 7-50.
Za cijelu kuru treba 6 bočica.

E. PESENCO, TRST - VIA MUDE VECCHIA 3
(za magistrata)

Strojevi za šivanje, vezenje i pletenje
Adler - Neumann - Junker & Ruh
najbolji za obitelj i obrt.

Bezplatno putovanje za vezenje. Potražiti za stroj, Popravci. Uporavljajte motorom pogon.
Staro tršćansko tvrdoč, ustanovljeno 1889.

Narodni koledar „FRANINA i JURINA“ za Istru za god. 1928.

izšao je iz tiska, te se je već počeo širiti po svim našim istarskim selima. Ovaj naš doista lijepi koledar poznat je i objavljen u svim istarskim domovima. Ove je godine koledar još ljepši nego lanjski. Ima u njemu svega: zanimivo, zabavno, poučno i gospodarskog štiva, pjesama, slika itd.

Kupujte ga! **Širite ga!** **Naručujte ga!**
Preporučujte ga svojim prijateljima!

Narudžba: Naručite prima: Tiskara Edinost i Uprava, Istarsko Rjeć, Via Milano; Francesco 20, Trst. Može se dobiti i kod knjižara: Stoka, Trst (Via Milano); Tomasic, Opatija i Trbojević, Rijeka.

Dobra je knjiga oni kojiholi piljeti! Ovaj je koledar uistinu dobar prijatelj!

Stoji samo 3 lire!! Sa poštarinom lire 3-50

15